

Mert csak én tudom, mi a tervem veletek
-így szól az Úr -békességet és nem romlást tervezek,
és reményteljes jövőt adok nektek.”
(Jeremiás 29:11)

A Pápai Református Egyházmegye következő 6 éve megújulás - lehetőségek, irányok, kihívások

A fenti ige vezette
gondolkodásomat, a-
melynek legfőbb üzene-
te: Istennek terve van

velünk – terve van a Pápai Református Egyház-
megyével, terve van velem - és Istennek terve
reményteljes jövőt hordoz!

Bevezetés

Az Egyházmegye előző ciklusát mindenkihez hasonlóan „kívülről” tudom megítélni. Ez hasonló a partvonalról való bekiabáláshoz, hiszen amíg nincs benne az ember, nem tudja, hogy valójában mit tud megtenni vezetőként. Az alábbi gondolatsor belső gondolataim alapján átgondolt, több lelkipásztorral való konzultáció során kialakult elképzelés, ami végig olvasva egyértelműen hosszabb távú programot vázol a hatéves ciklusnál. Ugyanakkor úgy gondolom, ha az alább leírtak egy olyan állapotot írnak körül, amelyben Egyházunk teljesebben tudja betölteni küldetését, s ebben az esetben érdemes ebbe az irányba továbblépni.

A nagyon sokrétű, sokféle lehetőséget tartalmazó írás programelemeinek megvalósításához – amennyiben bizalmat kapok az Egyházmegye közösségétől – szeretném a következőket tenni:

- a, Az Egyházmegye tényleges munkatervének elkészítése előtt szeretném megismerni a lelkipásztorok véleményét az Egyházmegye állapotáról, saját lehetőségeikről, személyes szolgálati kihívásaikról, esetleg nehézségeikről, valamint az alábbi programtervről, ami segít megismerni az Egyházmegye valóságos lelki, és anyagi állapotát. Emellett természetesen a Hivatal átvétele is segítséget ad az Egyházmegye tényleges lehetőségeibe való betekintésbe, ami a program megvalósíthatóságához nélkülözhetetlen.
- b, Szeretném az Egyházmegye lelkészeivel közösen Isten akaratát keresni azzal kapcsos-

latban, hogy merre szeretné vezetni az Egyházmegye gyülekezeteit s ebben hogyan tudna az Egyházmegye támogatást nyújtani. A küldetés, a látás megfogalmazásáról néhány sorral lejjebb részletesen is írok.

c, Az Egyházmegyei Tanács tagjaival a fentieket megvizsgálva szeretném meghatározni azokat a lépéseket, feladatokat, akár változtatásokat az Egyházmegye munkarendjében, amelyek meghatározzák közösségünk életét a következőkben.

1. Az Egyházmegye küldetésének, látásának megfogalmazása

A Pápai Református Gyülekezet szolgálata szempontjából óriási erőt jelent az a közös felismerés, hogy Istennek célja van a közösségünkkel, Isten küldetést adott. Ezt a küldetést közösen, mindannyiunk számára érhető módon meg is fogalmaztuk, és ezt követően gyülekezetünk „hajóját” ennek az isteni célnak az irányába igyekszünk fordítani.

Ennek mintájára fontosnak tartom megfogalmazni az Egyházmegyének küldetését is annak érdekében, hogy mindannyian tudjuk, milyen irányba szeretnénk, ha menne az Egyházmegye a következő 6 évben.

Ha látjuk, merre szeretnénk menni, ha látjuk, Isten merre akar vezetni bennünket, képesek lehetünk arra indulni. Enélkül elsodor bennünket a világ.

Számítok arra, hogy ennek a látásnak a megfogalmazásában, Isten Szentlelke vezetése alatt az egyházmegye lelkészei aktívan részt vesznek, és elköte-

lezik magukat a közös látás betöltésére, küldetésünk beteljesítésére.

2. Egyházmegyei szolgálattal támogatandó szolgálati területek:

a. A lelkeszi szolgálat

A lelkeszek lelkiállapota óriási hatással van az általuk vezetett gyülekezetek és gyülekezeti tagok fizikai és szellemi állapotára. Örömteli, kiegyensúlyozott lelkeszek gyülekezeteinek tagjai lelki értelemben erősek, a gyülekezeti életben aktívak. Ellenben a kudarcokat átélő, kilátástalan helyzetben levő lelkipásztorok, a sok szolgálat kihívása mellett elveszítik életörömüket is, esetleg elindulnak a kiégés útján, a gyülekezet lelki egészségét is tönkre tehetik. Ezért kiemelten fontos a lelkipásztorok helyzetének rendezése, további támogatása.

A lelkeszi szolgálat támogatásának főbb területei:

- *A lelkeszi egzisztencia egyházmegyei szintű segítése* – az Egyházkerületi Szociális Alap kereteinek a növelése, amely szétoztása az Egyházmegyei Tanácsnak ad lehetőséget a lelkeszi egzisztencia támogatására.
- *A lelkeszek szolgálatának erősítése a hivatásgondozás külső támogatásával* – idetartozik idejének, munkájának áttekintése, mentorálása. A lelkipásztorok túlterheltségének csökkentése fontos cél, hogy hosszú ideig tudjanak szolgálni a gyülekezetekben. Kiemelten fontos, hogy a lelkész arra a szolgálatra tudjon fókuszálni, amiért a gyülekezetben van (ígérvetés, igei szolgálatok, gyülekezetépítés, misszió) Ebből a szempontból segíteni kell a lelkeszek szolgálatának újrastrukturálását, át kell gondolni többek között a hittanoktatási szolgálatot, támogatni kell további hittanoktatók szolgálatba állítását. Ennek érdekében az Egyházmegye támogatásával szeretnék vezetőképzőt szervezni a lelkipásztoroknak, amely segítene megismerniük vezetői attitűdjeiket, valamint olyan eszközöket, amelyekkel hatékonyabban végezhetik gyülekezetvezetési szolgálatukat.
- *A lelkeszek aktív pihenésének támogatása* – a szolgálati elköteleződés, és szűkös anyagi helyzet miatt a lelkeszek nem tudnak élni a szabadság lehetőségével. Ezért szükség van arra, hogy az egyházmegye támogassa a nyári pihenésüket, segítse a helyettesítések megszervezését. Ennek rész-

leteit az Egyházmegyei Tanácsnak kell kidolgoznia.

- *A lelkeszek közösségének erősítése* – a lelkeszi szolgálatból hiányzik a megélt közösség, amely erősíthetné őket saját területükön. Újra kell gondolni a lelkeszek együtt töltött idejének tartalommal való megtöltését, (lelkész-értekezlet, csendesnapok) fontos lenne a találkozások alkalmával a közösség építése, erősítése, a bizalomépítés. Ez a fajta munka a lelki egészség megőrzését, helyreállítását is segítheti. Ennek érdekében az Egyházmegye Elnökségének és az Egyházmegyei Tanácsnak kell átgondolni, hogyan tudja felszabadítani a lelkipásztorokat az ilyen alkalmakon való részvételre. (pl. hittanórákról történő igazolt hiányzás).
- *A lelkeszi erőforrások jobb kihasználása* – a szolgálati ágak és lehetőségek sokszínűsége, és a lelkipásztorok lelki ajándékai időnként eltérhetnek. Ezért támogatni kell a lelkeszek szabad „kapacitásának” jobb felhasználását. Ez nem csupán a városi hittanoktatásba való besegítést jelentheti, hanem az adott lelkipásztor lelki ajándékainak megfelelően más gyülekezetekben, vagy egyházmegyei szolgálati területeken való munkavégzést is. munkáját.

b. A gondnoki és presbiteri szolgálat támogatása

Óriási nehézség a gyülekezetekben a presbiteri szolgálatra embereket találni. A kicsiny gyülekezetekben azért, mert kevés emberből lehet meríteni, a nagyobb gyülekezetekben pedig sok esetben kicsi a lelkesedés a gyülekezeti tagok között a presbiteri szolgálatra. Úgy érzem, hogy az Egyházmegye érdeke és felelőssége is, hogy a helyi gyülekezetekben legyenek presbiterek, és a presbiterek elkötelezett tagjai legyenek gyülekezetüknek. Fontos, hogy a 3 év múlva esedékes presbiteri tisztújításon továbbra is olyan presbiterek kerüljenek a gyülekezetek vezetőségébe, akik érzik, hogy az ő felelősségük is gyülekezetük jövője.

Ennek érdekében

- Az Egyházmegyének segíteni kell a helyi gyülekezeteket az elkötelezett presbiter-jelöltek megtalálásában, megszólításában és felkészítésében.
- A lehetséges presbiter-jelölteknek Egyházmegyei segítséggel képzést kell adni, hogy megismerjék a presbiteri szolgálat kihívásait,

lehetőségeit, kereteit, de mindenek felett annak felelősségét.

- Az Egyházmegye vezetése szoros kapcsolatot kell, hogy ápoljon a lelkipásztorok mellett a gyülekezetek gondokaival, hogy ezzel is elősegítse a gyülekezetek elnökségeinek harmonikus munkáját.

c, Kicsi gyülekezetek jövője

Hatalmas kérdés a kis gyülekezetek jövője, akik szolgálatot igényelnek, de lelkészt eltartani nem tudnak. Tudom, hogy némelyek azt gondolják anyagilag és szolgálatok szintjén el szeretném lehetetleníteni a kisgyülekezeteket ezzel szemben párbeszédre szeretném hívni az Egyházmegye lelkési közösségét, az egyes gyülekezeteket és ezt követően az Egyházmegyei tanácsot a kis gyülekezetek fejlődési lehetőségeinek átnézésére, és kivitelezhető stratégia megalkotására.

A kicsi gyülekezetekkel kapcsolatos megoldandó kérdések:

- Fel kell térképezni, melyik kisgyülekezet milyen állapotban van, illetve merre tart.
- Ahol a lakosság száma nő, újabb erőket kell mozgósítani az emberek megszólítására; támogatni kell a lelkipásztorokat a vallástalan, de Istent kereső réteg, illetve a más felekezetű, de hitét nem gyakorló réteg elérésében új módszerek megismerésével.
- Érdemes az egyházi adminisztráció bizonyos területeit egyházmegyei szinten megoldani, könnyítve a kisgyülekezetek terhein.
- Át kell gondolni az elfogyó gyülekezetek szolgálatát.
- Fel kell készülni arra, hogy a következő 5-10 évben – akár éppen a vírushelyzetből fakadóan – elindul egyfajta belső migráció a falvak felé. Fel kell készíteni az ottani gyülekezeteket a beköltözők befogadására.
- A kicsiny gyülekezetek lelkészeinek szolgálatára különösen oda kell figyelni, hogy a kihívások ne roppantsák meg őket.
- Fontos, hogy a gyülekezeti közösségek látása is formálódjon ezekben a kérdésekben.

d, Egyházmegyei misszió, missziói gyülekezetek, új gyülekezetek alapítása

A gyülekezetek építése, plántálása során azokra a területekre kell fókuszálnunk, ahová az emberek a

belső migráció során költöznek. Ehhez egyházmegyei stratégiát kell alkotni annak érdekében, hogy egyházunk tudjon reagálni a belső migráció okozta kihívásokra. Ennek érdekében szem előtt kell tartani a következőket:

- Fel kell térképeznünk az Egyházmegyét abból a szempontból, hogy hol alakultak ki új, növekedő lakóközösségek. (nagyvárosok agglomerációja pl. Győr, Mosonmagyaróvár, Sopron).
- Le kell ülni az adott területen élő gyülekezet(ek) Elnökség(ei)ével, presbitériumával, és támogatni kell őket abban, hogy meglássák, mi a küldetésük az új lakóközösségek irányában, hogyan tudnak feljükk szolgálni (új istentiszteleti hely, új gyülekezetalapítás stb.).
- Támogatni kell közösen az Egyházkerülettel ezeket a kezdeményezéseket.
- Tanulni kell az egyházmegyében sikeres missziói szolgálatokból (Zirc, Győrújbarát-Ménfőcsanak-Nyúl-i körzet).
- Különösen is fontos lesz ez a 2021. évi népszámlálás eredményeire történő gyors reagálás érdekében. Úgy gondolom, hogy az első szolgálati évben különös hangsúlyt kell ennek előkészítésére fektetni.

e, Egyházmegyei közösség erősítése

Látásom szerint az Egyházmegye számára nagyon fontos a közösségtudat erősítése, a közösség megélése, formáinak színesítése – beszéljünk akár lelkészeiről, presbitereiről, vagy gyülekezeteiről. A közösség elmélyítése együtt töltött idővel, és az idő értékes kitöltésével képzelhető el.

- Újra kell gondolni a korábban hagyományosan szervezett konferenciákat. Tartalmában, formájában, de akár elnevezésében is meg kell ezeket újítani. A találkozásra kell helyezni a hangsúlyt, az „egymás hite által” való épülést kell elősegíteni.
- Fontos újragondolni, és egyházmegyei szinten támogatni a gyülekezetek területi - pl. a világi járások területi felosztása szerinti – együtt munkálkodását. Ez a közös munka lehetőséget teremthet arra, hogy a gyülekezeti profilok, a lelkészek lelki ajándékai szerinti szolgálatokból más gyülekezet területén élők is részesedjenek. (pl. ifjúsági szolgálat, diakóniai munka stb.) Ezáltal lehetőség nyílna pl. járási ifjúsági találkozóra, vagy ha pl. Adásztevelen a helyi gyülekezet szervez AA (Anonim Alkoholista) csoportot, akkor oda Pápáról is lehet küldeni rászorulókat, vagy akár fordítva is. Ez a szolgálat

csak a bizalom megerősítése után válik gyümölcstermővé.

- Ki kell szélesíteni a szószékcseré intézményét, és meghívni rá az egész egyházmegye lelkési közösségét. A szószékcseré alkalmával lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a lelkész mellett 1-1 gondnok, presbiter, gyülekezeti tag is részt vegyen azon.
- Fontos ahhoz a felismerést erősíteni a lelkészekben, hogy a helyi gyülekezet „sikere” nem a lelkész sikere, hanem Istené, és az Egyházé, illetve, hogy az Egyházmegye másik gyülekezetének sikerével együtt örülhet az én gyülekezetem is. (Ezért fontos a másik gyülekezet hálaadó alkalmán való részvétel).
- Az egyházmegyei közösség erősítésének megvalósulásához fontos feladat a lelkészek szolgálata átalakításának segítése, bizonyos szolgálatok alól való felszabadítás (lásd az első pontban.).

3. Az Egyházmegye vezetésének átformálása

Tisztában vagyok a veszéllyel, hogy egy esperes a szolgálatában könnyen egyedül maradhat. Nem vagyok híve az egy személyes vezetésnek. Gyülekezeti szolgálatom során is arra törekedtem, hogy a Presbitérium szolgálata erősödjön: a presbiterek érezzék a felelősségüket a gyülekezet vezetésében, illetve a Presbitérium betöltse küldetését, a gyülekezet lelki vezetőjeként. Esperesként is számítok arra, hogy az Egyházmegyei tanács egyfajta „egyházmegyei presbitériumként” végzi lelki vezető szolgálatát az egyházmegyében. Fontos az egyházmegye vezetésének ilyen formájú újrágondolása

Ennek érdekében a következőket szeretném megvalósítani:

- Az esperesi szolgálat elsősorban az egyházmegye lelki vezetésé legyen: szeretném, ha az esperes látással, jövőképpel rendelkezve tudná motiválni a gyülekezeteket, a lelkipásztorokat, akik ezért szívesen figyelnek a vezető szavára.
- Az esperes munkájának fontos része kell, hogy legyen a lelkészek hivatásgondozása, az elismerés, dicséret megfogalmazása, illetve a pásztori vezetés megvalósítása (a lelkipásztorok lelki életének támogatása).
- Az egyházmegyei szolgálat fontos része a nyílt, pontos kommunikáció, a lelkipásztorok tájékoztatása az egyházmegye (egyházkerület

zsínat) ügyeiről, hogy ne a szóbeszédre kelljen hagyatkozniuk.

- Az Egyházmegyei Tanácsnak be kell töltenie nevében hordozott funkcióját, szeretném, ha az Egyházmegye „presbitériumaként” szolgálna – hogy rendszeres találkozásával, stratégia alkotással, a határozatok következetes végig vitelével támogassa a gyülekezeteket.
- A Tanács munkáját sokkal intenzívebben kell, hogy végezze, rendszeres – havi, max. 6 hetenként való – találkozással tárgyalja az Egyházmegye aktuális ügyeit, felügyeli az egyházmegyei stratégia megvalósulását.
- Az Egyházmegyei tanácsosoknak részt kell vállalni az egyházmegyei adminisztrációból.
- Az Egyházmegyei tanács munkájának transzparensnek kell lennie a gyülekezetek számára, ezért rendszeres tájékoztatást kell kapniuk.
- Az Egyházmegye vezetőségének újra kell gondolnia az egyházközségi adminisztrációt. A gyülekezetek érdekét szolgálja, hogy a szépített, vagy „hasra ütött” számok helyett pontos adatszolgáltatással dolgozzunk. Nem a számok nagysága a gyülekezetek növekedésének titka, hanem az elkötelezett keresztyének szolgálata. Ahol szükséges, központi megoldást kell találni azoknak a feladatoknak az elvégzésére (pl. gyülekezeti könyvelés) amelyre helyben nincs megfelelő szakértelem..
- Az Egyházmegyei Tanács szolgálatának hangsúlyos része kell, hogy legyen a fiatal lelkipásztorok szolgálatának támogatása – a felügyelőlelkési hálózat megerősítésével, kereteinek megfogalmazásával, és a felügyelőlelkészek munkájának anyagi elismerésével.
- Az egyházmegyei előadói rendszert – természetesen az egyházi törvények előírásait szem előtt tartva – újra kell gondolni. A jelentési rendszert úgy kell átalakítani, hogy az segítse a gyülekezetek helyi szolgálatát, és ne terhelje a lelkészekre, illetve az előadókra. Az egyházmegyei előadói szolgálatnak kell rálátnia és javaslatot tennie arra, hogy az adott terület gyülekezeti szintű fejlesztésében hogyan segíthet az Egyházmegye. (pl. ifjúsági misszió erősítése olyan gyülekezetben, ahol van ifjúság, de még nem tudták elkezdni ezt a szolgálati ágat).
- az Egyházmegyei Tanácsnak fontos szolgálata a gyülekezetek látogatása. Támogatni kell a lelkészeket abban, hogy gyülekezeti szolgálatukat Egyházunk törvényes keretei között és

lelki ajándékaikkal jól gazdálkodva végezhessek. Az Egyházmegyei vizitáció küldetése a gyülekezetek jobb működésének elősegítése, támogatása, és nem az elmarasztalás. Ugyanakkor fontos, hogy a látogatás az esetleges hibákat, hiányosságokat feltárja, mert csak ezzel tudja segíteni az egyházközségek még jobb működését.

- Az Egyházmegyei Tanácsnak fontos küldetése kell, hogy legyen a gyülekezeti problémák feltárása, s egyfajta közvetítés a felek között a megoldás megtalálására. Mennél tovább kezeletlen egy konfliktus, annál jobban megosztja a gyülekezetet.

4. Az Egyházközségek fenntartása gazdasági alapját megteremtő lehetőségek feltérképezése

Látható, hogy gyülekezeteink anyagi alapja megrendült. A dunántúli szórványhelyzet nem segíti a gyülekezetek önfenntartását. Fel kell térképezni, hogy a gyülekezeti tagok adományain túl milyen tevékenységgel lehetne biztosítani az anyagi hátteret a gyülekezetek missziói szolgálata számára.

Köszönöm, hogy megismerte elképzeléseimet.

Tudom, hogy ezt nem lehet egyedül végrehajtani. Komoly összefogásra, az egyházmegyei lelkipásztorok és a gyülekezetek tagjainak munkájára van szükség már ahhoz is, hogy egyáltalán elinduljunk ebbe az irányba. Hiszem azt, hogy a Mindenható Isten akaratából nagyon sok minden megvalósulhat, ami az Egyházmegye gyülekezeteinek lelki növekedését és anyagi biztonságát is szolgálhatja.

Kérem, imádságban hordozza a Pápai Református Egyházmegye jelen, és jövőbeli szolgálatát.
Pápa, 2020.09.19.

Soli Deo Gloria

Márkus Mihály

Márkus Mihály
lelkipásztor

Önéletrajz:

Márkus Mihály (ifj), 1972. április 26-án születtem Pápán, ahol akkor édesapám helyettes lelkészi szolgálatot végzett. Édesapám dr. Márkus Mihály lelkipásztor, aki 1991. és 2008 között a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke volt. Jelenleg nyugalmazott tatai lelkipásztor Apai nagyapám, dr. Márkus Jenő volt tatai lelkipásztor. Édesanyám Eördegh Ildikó.

1945 előtt a gyülekezetek nagy része saját földterületein gazdálkodott. A nagyvárosok gyülekezetei pedig ingatlanjainak bérbeadásával teremtették meg ezt az anyagi hátteret. Mivel nem történt meg a teljes kártalanítás, a gyülekezetek korábbi anyagi bázist jelentő vagyonukat nem kapták vissza, ennek következtében nagyon szűk területen tudják végezni missziói szolgálatukat.

Ennek érdekében meg kell vizsgálni a következőket:

- Milyen gazdasági tevékenységre lenne lehetősége az Egyházmegyének, amelynek bevételeiből a gyülekezetek szolgálatát támogathatná?
- Az egyházi intézmények fenntartására kapott állami támogatás segítségével alkalmazásra kerülő lelkészek hogyan tudnak -szolgálni a gyülekezetekben?
- A szociális intézményi hálózat esetleges bővítése képezhet-e anyagi bázist a kisgyülekezeti lelkészi szolgálathoz?
- A mezőörsi szociális intézményi rendszer működése hogyan segíti a gyülekezet szolgálatát, milyen formában lehet példa más hasonló projektek számára?

1990. és 1996 között jártam a Budapesti Református Teológiára (KRE HTK), ahol kitüntetéses teológus diplomát szereztem. A teológiai tanulmányok alatt az 1993-94-es tanévben a Birminghami (Nagy Britannia) Selly Oak Collages hallgatója voltam, ahol missziológiát tanultam. 1997-98-ban a németországi Wuppertál egyházi főiskoláján tanultam, illetve vettem részt az Elberfeldi

Prediger Seminar kurzusain. Ezt követően 1999-ben 1 szemesztert Lipcsében töltöttem, majd 2000-ben 1 szemesztert Strassburgban tanultam.

1996 és 2000 között sikeresen abszolváltam a KRE HTK doktori programjának vizsgáit. A doktori cím megszerzéséhez a dolgozat megírását kell befejeznem.

A lelkészi szolgálat felé negyedikes gimnazista koromban fordultam. Akkorra érett meg bennem, hogy mindazokat a talentumokat, amelyeket kaptam a lelkészi szolgálatban tudom kamatoztatni. Később rádöbbsentem, hogy teológiára jelentkezésem válasz a konfirmációmkor kapott ígére: „Kit küldjek el, ki lesz a követünk?” Ézsaiás 6:8)

Az első lelkészsképesítő vizsgát 1995-ben, a másodikat 1996-ban tettem le. Lelkesszé 1996. októberében szenteltek, Tatán. Segédlelkészi szolgálatomat Naszályon végeztem 1997-ben meghívott a naszályi gyülekezet lelkipásztorának. Naszályon szolgálatom alatt újította fel a gyülekezet a templomot kívülről, javíttatta meg műemlék orgonáját. Ekkor állíttatott kopjafát a gyülekezet az Egyházközségben szolgáló lelkipásztoroknak. Ebben az időben vált hagyománnyá a gyülekezet ünnepnapjának megszervezése, ahol a nagykorúvá vált fiatalok megerősítették konfirmációi fogadalmukat.

2002. nyarán meghívott lelkipásztorának a pápai gyülekezet, amelynek lelkészi állását 2002. szeptemberében foglaltam el. Beiktatásomra 2002. novemberében került sor. A pápai gyülekezeti szolgálatom alatt akadály-

mentesítettük a templomot, felújítottuk a Fő u. 6. szám alatti parókia épületét kívülről, valamint 2005 és 2010 között elkészült az Immánuel Községi Ház, valamint 2019-ben a templom külső felújítása történt meg. 2010-ben fő szervezője voltam a Pápán megrendezésre kerülő REND-nek.

2009 és 2013 között a Pápai Református Egyházmegye ifjúsági előadója és az egyházmegye Kerületi Közgyűlési tagja voltam, 2009 óta a Dunántúli Református Egyházkerület ifjúsági előadója vagyok, 2014-től Egyházmegyei és Egyházkerületi Tanácsosként szolgálók.

Lelkészi szolgálatom kezdetétől fogva részt veszek a Dunántúli Református Lelkészegyesület munkájában, amelynek titkára vagyok 2004 óta, 2017 óta pedig pénztársa.

2000-ben kötöttem házasságot Bak Enikővel, akinek történelem- és vallástanári végzettsége van.

Házasságunknak 3 gyermek a gyümölcse, Mihály Pál (2003) és Luca (2005) és Máté (2012)

A lelkészi szolgálat mellett szívesen zenélek. Trombitán, nagybőgőn és zongorán játszom. 8 alkalommal szerveztem a Pécselyi Király Imre Rézfúvószenekar nyári táborát, valamint 6 alkalommal szerveztem vonós kamarazenekari táborot Naszályra. Zongoratudásomat Pápán az ifjúsági istentiszteleteken hasznosítom.